

Sygn. akt I C 172/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Zatorski

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lipca 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko B. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej **B. S.** na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1254 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt cztery złote) z ustawowymi odsetkami od dnia 13.10.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku, natomiast od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7% w stosunku rocznym,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. oddala wniosek o rozłożenie świadczenia na raty.

Sygn. akt I C 172/16

UZASADNIENIE

(...) S.A. z/s w W. wniosła o zasądzenie od B. S. kwoty 1.254 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, a także obciążenie pozwanej kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż dnia 13.03.2015r. zawarła z pozwaną umowę pożyczki (stanowiącej kredyt konsumencki) w wysokości 1.000 zł, natomiast pozwana obowiązana była do jej zwrotu ratalnie wraz z należnymi odsetkami wg stałej stopy oprocentowania 9%, a także spłaty wraz z każdą ratą pożyczki opłaty administracyjnej w wysokości 15 zł oraz zapłaty opłaty przygotowawczej w wysokości 390 zł, rozdzielonej proporcjonalnie do ilości rat, płatnej łącznie z każdą z rat; zadłużenie pozwanej (na dzień wniesienia pozwu) wynosi 1.254 zł (na co składa się: 714,28 zł – suma nie spłaconych rat kapitałowych, 18,14 zł – skapitalizowane odsetki umowne zwykłe, wg stopy 9% za okres od 04.06.2015r. do 15.09.2015r., 123 zł – przygotowanie i wysyłka monitu, wezwania do zapłaty i ostatecznego wezwania do zapłaty, 75 zł – koszty przekazania sprawy do windykacji, 278,58 zł – opłata przygotowawcza, 45 zł – opłata administracyjna); umowa pożyczki została pozwanej wypowiedziana ze skutkiem na dzień 03.09.2015r. wobec zadłużenia przekraczającego 60 dni – ze skutkiem wymagalności wszystkich należności wynikających z umowy, powódka wzywała pozwaną do zapłaty zadłużenia, lecz bezskutecznie; wysokość długu jest bezsporna, gdyż pozwana jej nie kwestionowała.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w (...) zarzuciła telefoniczne uzgodnienie z konsultantem powoda spłaty długu do 30.11.2015r. zaś na rozprawie przyznała istnienie i wysokość zadłużenia, lecz powołała się na trudną sytuację materialną.

Sąd ustalił.

Powódka zawarła z pozwaną umowę pożyczki gotówkowej z dnia 12.03.2015r. w kwocie 1.000 zł, z oprocentowaniem stałym w wysokości 9% rocznie. Pozwana obowiązana była spłacić kwotę pożyczki ratalnie, wraz z oprocentowaniem, a także zobowiązała się do zapłaty opłat: administracyjnej w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazowej przygotowawczej w kwocie 390 zł, rozdzielonej proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i płatnej częściowo z każdą ratą tej pożyczki.

Zawiadomieniem z 27.03.2015r. powódka przesłała pozwanej harmonogram spłat pożyczki, od 15.04.2015r. do 15.10.2015r.

Pozwana nie spłaciła raty pożyczki należnej 15.06.2015r. i powódka wysłała do niej monit z wezwaniem do zapłaty zadłużenia w kwocie 245,26 zł, w terminie do 06.07.2015r. Wobec braku zapłaty w/w należności 15.07.2015r. powódka wysłała pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 294,26 zł. Wobec braku kolejnych płatności 03.08.2015r. powódka wysłała pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty na kwotę 561,06 zł

Ponieważ pozwana nadal nie spłacała pożyczki, pismem z daty 19.08.2015r. powódka wypowiedziała jej umowę z zachowaniem 2-tygodniowego wypowiedzenia i skutkiem natychmiastowej wymagalności całości zadłużenia, w tym odsetek naliczonych za okres od daty udzielenia pożyczki, łącznie 1.266,33 zł (w tym 714,28 zł kapitału, 14,28 zł tytułem odsetek, 278,58 zł tytułem opłaty przygotowawczej, 60 zł tytułem opłaty administracyjnej, 198 zł tytułem monitów i wezwań, 1,23 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego).

Powódka naliczyła przy tym pozwanej opłaty: 123 zł tytułem monitów, upomnień i wezwań do zapłaty, 75 zł tytułem skierowania sprawy do postępowania windykacyjnego, 390 zł tytułem opłaty przygotowawczej i 45 zł tytułem opłaty administracyjnej .

Dowód:

- umowa pożyczki – k.23-28,
- zawiadomienie – k. 30,
- monit i wezwania - k. 31-33,
- wypowiedzenie umowy – k. 34-34

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720§ 1 K.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie natomiast z art. 69 ust. 1 prawa bankowego, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stosownie do zawartej przez strony umowy pożyczki, stanowiącej kredyt konsumencki, obowiązkiem pozwanej po udzieleniu pożyczki przez pożyczkodawcę było zwrócić pożyczoną kwotę oraz uiścić ustalone odsetki, a także dalsze opłaty.

Pozwana nie kwestionuje przedstawionych przez powódkę dowodów, jak i wynikających z nich okoliczności. W szczególności nie kwestionuje swej odpowiedzialności ani co do zasady, ani co do wysokości (natomiast powołuje się na trudną sytuację materialną i wnosi o rozłożenie świadczenia na raty – o czym poniżej). W konsekwencji na podstawie w/w dowodów sąd przyjął, że pozwana zaprzestała spłacania pożyczki udzielonej jej przez powódkę, w wyniku czego ta wypowiedziała łączącą strony umowę i naliczyła pozwanej opłaty wskazane w uzasadnieniu pozwu. Pozwana pozostaje

zatem zobowiązana wobec powódki na kwotę dochodzoną pozwem, o czym w pkt I wyroku orzeczono na podstawie art. 720 k.c. i art. 69 prawa bankowego.

Ponieważ nadto pozwana istotnie pozostaje w opóźnieniu co do zapłaty należnej powódce kwoty, należało zasądzić również żądane przez powódkę odsetki (art. 481 § 1 k.c.).

Pozwana domagała się rozłożenia świadczenia na raty wskazując na trudną sytuację materialną, jednak w ocenie sądu wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie. Podstawę prawną takiego rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 320 k.p.c. który stanowi, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może zasądzone świadczenie rozłożyć na raty. Poza wskazaniem na przypadki wyjątkowe, szczególnie uzasadnione, przepis nie precyzuje zatem przesłanek orzeczenia o ratach. Istotą powyższego jest natomiast odsunięcie w czasie spełnienia całości zobowiązania poprzez podzielenie przedmiotu świadczenia na mniejsze części, które umożliwią zobowiązanemu spłatę długu (tyle, że właśnie w częściach, czyli ratach), co wymusza pytanie, kiedy nastąpi spłata całego długu (w jakim okresie czasu będzie to realnie możliwe) i na jakie raty należy w związku z tym zasądzone świadczenie podzielić (jak rozłożyć spłatę). Niezbędne jest przy tym stwierdzenie, iż sytuacja dłużnika uniemożliwia mu spłatę /całości/ długu obecnie, jednak możliwe to będzie w konkretnej przyszłości, w jasno określonej perspektywie czasowej, która wynika z wysokości długu i możliwości zobowiązanego. Instytucja rozłożenia świadczenia na raty nie może bowiem zmierzać do pozbawienia wierzyciela zaspokojenia oraz zniweczenia sensu orzeczenia przyznającego przecież wierzycielowi dochodzoną przezeń należność. Tymczasem w sprawie wskazać należy, iż pozwana spłaca 2 inne kredyty, a ponadto nie umie podać, w jakiej konkretnie wysokości będzie mogła spłacać ratę, a przede wszystkim, w oparciu o jakie konkretnie okoliczności zakłada możliwości płatności w ratach w określonej wysokości. Dodać trzeba, że rozłożenie świadczenia na raty jest wyjątkiem od reguły płatności zasądzonego roszczenia w całości, zatem wyjątkowy charakter tej instytucji prawnej sprzeciwia się wykładni rozszerzającej. Pożyczka natomiast, jako umowa dwustronna, wymaga uwzględnienia sytuacji obu jej stron, zatem nie tylko sytuacji materialnej pożyczkobiorcy (pозwanej), lecz i wierzyciela, który nie odzyskał pożyczonej kwoty mimo umówionego terminu, a także mimo wystąpienia na drogę sądową, a obecnie miałby nadal nie otrzymać jej w całości, lecz w niepewnych ratach. Wniosek pozwanej nie uwzględnia tych kwestii.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca proces ponosi jego koszty. W sprawie na koszty składa się uiszczona przez powódkę opłata od pozwu (30 zł), opłata skarbową od złożenia pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki, liczone stosownie do wartości przedmiotu sporu (180 zł).